

ikke bestemtindre troer jeg, at Loven kan gjøre Gavn paa flere Steder, og jeg vil derfor, da det er overladt til den frie Villie, bidrage mit til, at dens Virkning ikke undrages dem, der ville gjøre Brug af den. Hvad angaaer, at det skulde være en for lille Mynbigheid, der tillagdes Præsten, da skal jeg ikke videre indlade mig derpaa nu, men kun yttre, at jeg agter at stemme for det Underændringsforslag, som er stillet af den ærebe Minister til de af os stillede Forslag, og imod den sidste Deel af det Forslag, jeg har været med at stille, da jeg anseer Ministerens Forslag for bedre end den sidste Deel af vort Forslag. Jeg skal saaledes ikke gaee videre ind paa Sagens Behandling nu.

Ordføreren: Den ærebe Landstingsmand, som nu havde Ordet, yttrede, at man ikke kunde slutte sig til noget Godt med Hensyn til Præsternes Virksomhed i Menighedsraadene efter den Stilling, de have indtaget til Lovudkastet. Jeg skal dog hertil erindre om — hvad allerede er blevet bemærket af Andre — at af 7 Biskopper have de 6 erklæret sig for Menighedsraad. Jeg skal tillige bemærke, at man ikke kan finde det saa underligt, om Præsterne have en vis Betænkelse ved at gaee ind paa Sagen, selv om de for deres Vedkommende ikke ere principalt stemte imod den, fordi de have Tvivl, om der i Menighederne ere de fornødne Præster til med Digtighed og Nidkærlighed at tage sig af de kirkelige Anliggender; og jeg kan ikke nægte, at saaledes som Loven sees at blive optaget fra Menighedsmedlemmernes Side, kan der for Præsten være nogen Grund til Tvivl. Jeg kan begribe, at Præsten kan frygte noget for at gaee ind paa Sagen, men hvorledes Menighedsmedlemmerne kunne frygte for en større Frihed og Selvstændighed — naturligtvis følger der ogsaa her Nligter med Retlighederne — det er vanskeligere at forklare, men det kan tjene til at gjøre den Modstand forstaaelig, som fra Præsternes Side har reist sig.

Carlsen: Til den sidste Betragtning, som den ærebe Ordfører anstillede, vil jeg dog tillade mig at sige, at jeg troer, at de fleste Menighedsmedlemmer, som ved dette Forslag,

naar det blev til Lov, ville faae en Valgret, idetmindste de af dem, som ere tilstede her i Salen, have en temmelig tydelig Forestilling, om den virkelig vil være et Gode for dem eller ikke. Jeg troer, at den ærebe Ordfører i denne Henseende roligt kan stole paa de ærebe Medlemmers Dom. Det kan vel forklæres, at de i denne Henseende afvige noget fra den ærebe Ordfører, som i det Hele med sin Varme for alt Godt og Smukt dog mere kommer til at see Sagen fra et theoretisk end fra et praktisk Standpunkt.

Strøm: Det Væsentligste af, hvad jeg vilde have sagt, blev udtalt af den sidste ærebe Taler, men jeg bliver virkelig nødt til, hvergang saadanne Yttringer fremkomme som de fra den ærebe Ordførers Side, at gjøre Indsigelse og fornyet Indsigelse. Saaledes yttrede den ærebe Ordfører, at Præsten hidtil havde været den ene Virkende i Menigheden, og at det, som fremkaldte Modstanden fra Præstens Side, var, at man vilde give Menigheden større Selvstændighed. Jeg skal efter den høitærede Ministers Opfordring udsætte Begrundelsen til den rette Tid, men jeg nedlægger foreløbig Indsigelse imod Udtrykkene.

Ordføreren: Ja, det kan ikke føre til Noget at gjøre den ene Indsigelse efter den anden fra begge Sider, men jeg maa dog ogsaa paany reservere mig min Indsigelse.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved

- 1) Forslag af Udvalget til § 6:
at i L. 9, 10, 13 Ordet „Menighedsforsamling“ forandres til „Vælgesforsamling“ vedtoges eenstemmig med 32 Stemmer.
- 2) Forslag af Samme til samme Paragraph:
at i L. 4 f. n. til Ordene „som det, der skal vælges“ tilføies „af hver“.
vedtoges eenstemmig med 38 Stemmer.
- 3) Underændringsforslag af Kirke- og Underviisningsministeren til